

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/88/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823220599
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3823220599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov - matky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XXX/XX, G. H., zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Michal Mladý, advokát, so sídlom Prievidzská 254/26, Bojnice a otca: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/66/2023-137 zo dňa 04. marca 2024, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prievidza, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“), rozsudkom č. k. 15P/66/2023-137 zo dňa 04. marca 2024 rozhodol nasledovne:

I. Súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca dieťaťa I. B. na malol. A. B. zo sumy 100,- eur na sumu 300,- eur mesačne, ktoré výživné je otec dieťaťa povinný platiť k rukám matky dieťaťa C. D. mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca, počnúc 1.10.2023.

II. Nedoplatok na výživnom z titulu zvýšenia výživného za čas od 01.10.2023 do 31.03.2024 vo výške 900 eur je otec dieťaťa povinný zaplatiť k rukám matky dieťaťa najneskôr do konca mesiaca máj 2024.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 5P/51/2017-91 zo dňa 06.12.2017 v časti určenia výživného na maloleté dieťa v časti II.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Okresný súd odôvodnil svoj rozsudok tým, že návrh na zvýšenie výživného matky považoval v časti za dôvodný. V konaní bolo preukázané, že od poslednej úpravy výživného v roku 2017 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oboch rodičov, ako aj na strane maloletej. Maloletá v čase poslednej úpravy výživného mala 11 mesiacov, aktuálne má 7 rokov, je žiačkou 1. ročníka základnej školy. Matka býva s maloletou v prenajatom byte, kde platí 205 eur, čo činí pomernú časť nákladov na maloletú na bývanie 102,50 eur, mesačné vreckové na stravu je 40 eur (kúpa desiaty, 10 eur na týždeň), v školskej jedálni mesačne 7 eur, mesačné výdavky na stravu mimo školy sú 150 eur. Taktiež z pokladničných dokladov vyplynulo, že matka mesačne zakupuje dcére oblečenie v bežných obchodoch, odôvodnené výdavky na drogériu 40 eur, lieky 40 eur, hudobnú výchovu 11 eur a školskú družinu 15 eur. Okresný súd ustálil výdavky na maloleté dieťa v sume 513 eur. Poukázal aj na výdavky na zakupovanie školských potrieb a štartovné v rôznych súťažiach v sume 22,50 eur. Vychádzal z toho, že matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť predovšetkým osobnou starostlivosťou o dieťa. Jej príjem je 640 eur. Má výdavky na bývanie 205 eur, pohonné hmoty, keďže dcéru odprevádza na hudobnú a lekárske vyšetrenia. Matka spláca na zakúpenie postele 40 eur mesačne a platí dcére poistenie 23 eur. Okresný súd vychádzal ďalej z toho,

že otec si priemerne fakturuje ako podnikateľ 2.500 eur, z čoho hradí sociálne a zdravotné poistenie 300 eur, má výdavky na pohonné hmoty 200 eur. Zostáva mu k dispozícii 2.000 eur, z ktorého je nutné prispievať na výživu maloletej sumou 300 eur. Otec z príjmu platí paušálne dane raz ročne 500 eur. Výdavky na bývanie sú 120 eur, na ktorých sa nepodieľajú jeho rodičia, ktorí s ním bývajú. Otec platí poisťku dcére 29,03 eur, svoju poisťku 24,85 eur. Hypotekárny úver ho stojí 118 eur mesačne. Výdavky na stravovanie má 400 eur mesačne. Po odpočítaní výdavkov mu zostáva suma najmenej 1.000 eur. Na úkor výživného nemôže ísť splácanie auta jeho sestry, ktoré uviedol, že spláca, podľa toho ako mu vychádza. Dôkazom hospodárenia otca je, že ku koncu roku 2013 (správne 2023 – poznámka odvolacieho súdu) mal na účte sumu 5.325,18 eur. Okresný súd neprihliadal na výdavok otca na cigarety 4,50 eur, čo predstavuje mesačne 135 eur. Poukázal na to, že zvýšené výživné nedosahuje sumu tzv. tabuľkového výživného podľa Metodiky vydanéj Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, kde pri príjme otca 2.000 eur suma jednej vyživovacej povinnosti dosahovala 20 % z jeho príjmu, t. j. cca 400 eur mesačne. Zároveň okresný súd rozhodol o nedoplatku na výživnom za obdobie od 01.10.2023 do 31.03.2024, vzhľadom k tomu, že určil splatnosť výživného mesačne najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca 900 eur. Mesačne išlo o rozdiel o 150 eur pri zvýšenom výživnom 300 eur, 6 mesiacov x 150 eur. Nedoplatok povolil otcovi splatiť do konca mesiaca máj 2024, keď prihliadol na výšku nedoplatku a žiadosť otca. Týmto rozsudkom vyjadril zmenu rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5P/51/2017-91 zo 06.12.2017 v časti určeného výživného. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, keďže o ich náhradu nežiadal žiaden z účastníkov. V rovine právnej odôvodnil svoje rozhodnutie podľa § 62, ods. 4, 5, § 88 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 2 ods. 1, zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 52 CMP.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec dňa 27.03.2024. Žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že návrh matky bude zamietnutý. Vytýkal okresnému súdu, že nesprávne posúdil čistý príjem otca ako živnostníka a jeho mesačné výdavky na výkon podnikateľskej činnosti a výdavky na živobytie. Poukázal na to, že daňové priznanie za rok 2023 v riadku 72 je jeho čistý ročný príjem 8.294,08 eur, čo mesačne vychádza v prepočte 691,17 eur. Taktiež vytýkal okresnému súdu, že v bode 13. odôvodnenia rozsudku uvádza, že priemerne otec vyfakturuje sumu 2.500 eur, pričom priemer vystavených faktúr za rok 2023 je 2.362,05 eur. Mesačná fakturácia podľa tvrdenia otca nie je jeho čistým príjmom. Ďalej uviedol, že v roku 2024 dôjde k zvýšeniu odvodového zaťaženia na 316,03 eur. Zo svojho čistého príjmu vo výške 691,17 eur má výdaje, ktoré uviedol vo svojom výsluchu, a to na stravu, keď nevykonáva podnikateľskú činnosť vo výške 150 eur, náklady na oblečenie podľa sezóny 50 eur, mesačné náklady na drogeriu a drogistický tovar 40 eur, údržbu osobného motorového vozidla mesačne 40 eur, mesačný náklad na údržbu nehnuteľnosti, v ktorej býva 50 eur, priemerné mesačné náklady na lieky 10 eur. Podľa otca okresný súd uznal matke náklady na poistenie auta, avšak jemu neuznal splácanie vozidla za účelom zárobku a udržiavania podnikateľskej činnosti a aj pre súkromný účel. Taktiež mal za to, že bol nesprávne zohľadnený náklad na pohonné hmoty v spojení s vozením maloletej z miesta trvalého bydliska do F., keďže dcéra navštevuje základnú umeleckú školu v mieste trvalého bydliska v G. H. ako detašovanom pracovisku umeleckej školy. Maloletá tak necestuje do F.. V čase, keď je dcéra u otca, tak sa o ňu stará a musí si základné veci odoprieť. Z hľadiska čistého mesačného príjmu je na tom rovnako s matkou, pričom má vyššie náklady v dôsledku týždňoviek mimo trvalého bydliska. Vytýkal tak okresnému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3. Matka sa vyjadrila prostredníctvom splnomocneného zástupcu k odvolaniu otca dňa 29.04.2024. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Uviedla, že ho považuje za správny a v záujme maloleteho dieťaťa. Poukázala na to, že u otca sa jedná o jedinú vyživovaciu povinnosť. Otec trávi podľa matky s maloletou 2 až 3 dni mesačne. K výtke otca, že maloletá má znížené výdavky, nakoľko nechodí do Základnej umeleckej školy (ďalej len „ZUŠ“) v F., ale navštevuje detašované pracovisko, matka uviedla, že maloletá má výdavky aj na cestovné a okrem výdavkov na ZUŠ aj na cestovné spojené s navštevovaním folklórneho súboru v obci K. každú stredu, čo je vzdialené od jej bydliska 5 km. Ďalej má výdavky na cestovné na víkendové vystúpenia folklórneho súboru.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 359 CSP, § 362 CSP, § 7 ods. 1 CMP)

proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie postupu a rozhodnutia okresného súdu, ktorý zvýšil výživné na maloleté dieťa a určil zameškané výživné otcovi.

7. Otec vo svojom odvolaní v podstate vytyka okresnému súdu, že nesprávne ustálil jeho čistý mesačný príjem, neprihliadol dostatočne na jeho odôvodnené výdavky a zohľadňoval maloletému dieťaťu neexistujúce náklady.

8. Odvolací súd po preskúmaní spisu a rozhodnutia okresného súdu mal za to, že okresný súd správne posúdil podstatnú zmenu pomerov, ktorá viedla k zmene rozhodnutia o zvýšení vyživovacej povinnosti, ako aj príjmy otca a plne sa stotožnil s odôvodnením jeho rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP.

9. Reagujúc na odvolacie námietky otca mal za to, že okresný súd vychádzal správne z toho, že otec priemerne vyfakturuje 2.500 eur, pričom z tejto sumy uhradí sociálne a zdravotné poistenie 300 eur a po zohľadnení výdavkov na pohonné hmoty 200 eur mu zostáva k dispozícii suma 2.000 eur. Prihliadol tiež na to, že otec platí paušálnu daň raz ročne cca 5.000 eur. Taktiež na výdavky na bývanie, hoci sa nepodieľali na nich rodičia, ktorí s ním bývajú. Na druhej strane nezohľadnil ani platbu hypotekárneho úveru, pretože výživné má prednosť pred týmto výdavkom. Zohľadnil mu výdavky na stravovanie 400 eur, ktoré neboli preukázané zo strany otca, avšak mal za to, že aj tak mu zostáva suma 1.000 eur. Pokiaľ išlo o výdavky na splácanie auta, mal za to, že otec neuviedol, koľko spláca, avšak zostáva mu na účte suma 5.325,18 eur. Otec namietol, že priemer z vystavených faktúr je 2.362,50 eur mesačne, čo však nie je jeho čistým príjmom a síce, že čistý príjem z výkonu podnikateľskej činnosti, je 691,17 eur. V danom prípade odvolací súd disponuje daňovým priznaním otca. Je potrebné však poukázať na to, že z tohto daňového priznania vychádzajú celkové príjmy otca 29.260 eur, pričom preukázateľne zaplatené poistné z jeho príjmov je 3.409,92 eur. Daň na úhradu vyplýva suma 505,69 eur. Otec síce uplatňuje v daňovom priznaní výdavky v sume 20.965,92 eur, tieto však nijakým spôsobom nepreukázal, tak aby bolo možné posúdiť ich dôvodnosť. Odvolací súd preto na ne neprihliadol.

10. Odvolací súd poukazuje na to, že v súlade s § 63 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“) je rodič, ktorý má príjmy aj z inej ako závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmov, povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov. Za takéto dôkazy môže slúžiť daňové priznanie za príslušné kalendárne obdobie, prípadne ďalšie účtovné dokumenty (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. mája 2016 sp. zn. 6Cdo/138/2015).

11. V súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného prihliadne na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. V prípade vzdania sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu prípadne neprimeraných majetkových rizík, ktoré povinný na seba berie, sa na ne neprihliada. Je preto pri určovaní výživného dôležitý príjem, ktorý by povinný rodič mohol dosahovať. V danom prípade boli zo strany otca, resp. súdu predložené dôkazy - daňové priznania a fakturácie. Z daňového priznania tak vyplýva, že otec dosahuje príjem 29.260 eur za rok 2023, z ktorého je potrebné odpočítať sumu 3.409,92 eur ako preukázateľne zaplatené poistné z príjmov, čo činí sumu 25.850,08 eur. Taktiež od tejto sumy je potrebné odpočítať sumu 505,69 eur ako sumu zaplatenej dane. Čistý príjem otca, nakoľko jeho výdavky uvedené v daňovom priznaní neboli preukázané, predstavuje sumu 25.344,39 eur, na mesiac je to suma 2.112,03 eur (25.344,39 eur : 12 mesiacov). Z predloženého dokumentu teda vyplýva, že výdavky otca sú tvorené paušálnymi výdavkami zo sumy 60 % z príjmu, pričom však otec ich odôvodnenosť nijako nepreukázal. Preto správne okresný súd na ne neprihliadol v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine a vychádzal z právnej domnienky akoby tieto výdavky neexistovali, keďže sa nejedná o nevyhnutné výdavky v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine. Správne preto postupoval okresný súd, pokiaľ vychádzal z tejto sumy. Ani po započítaní otcov uvádzaných výdavkov v odvolaní nemožno konštatovať, že by otcovi nezostala dostatočná suma na úhradu výživného maloletému dieťaťu.

12. Pokiaľ otec aj vytýkal, že nebolo prihladené na jeho výdavky v súvislosti s užívaním motorového vozidla, ako vyplýva zo zápisnice, otec ho kúpil za sumu 4.000 eur. Toto spláca údajne svojej sestre podľa toho, koľko mu vyjde. V zásade možno uviesť, že výdavky na maloleté dieťa majú prednosť pred akýmkoľvek inými výdavkami rodičov. Otec netvrdil, že sa nemôže dostavovať do miesta výkonu podnikania inými prostriedkami. Vzhľadom však aj na uvedenú výšku nejedná sa o takú sumu, ktorá by po rozpočítaní na dlhšie časové obdobie dvoch rokov predstavovala takú finančnú záťaž pre otca, ktorá by marila plnenie jeho určenej vyživovacej povinnosti.

13. Pokiaľ otec namietal zohľadnenie výdavkov matky týkajúce sa cestovania do ZUŠ, matka uviedla, že tieto výdavky na cestovné sú spojené s návštevami folklórneho súboru v obci K. vzdialenej 5 km a cestovným na víkendové vystúpenia folklórneho súboru. Na uvedené otec nereagoval ani to nepoprel, preto odvolací súd vychádzal z daných výdavkov, pričom poukazuje na to, že tak ako uviedol prvostupňový súd, pri otcovom príjme neboli úplne vyčerpané všetky možnosti, keďže by mohlo prichádzať do úvahy aj vyššie výživné podľa metodiky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, avšak boli okresným súdom zohľadnené určité jeho výdavky. Z tohto hľadiska preto nie je dôvodná argumentácia otca, že je na tom rovnako ako matka, s tým rozdielom, že chodí na týždňovky mimo miesta trvalého bydliska a má ďalšie výdavky.

14. Pokiaľ otec argumentoval tým, že v čase starostlivosti o maloleté dieťa zabezpečuje jeho výdavky, odvolací súd poukazuje taktiež na to, že sa jedná o malý časový priestor v mesiaci, ktorý zohľadňuje uvedené výživné a jedná sa o príležitostné zabezpečovanie potrieb maloletého dieťaťa.

15. Vzhľadom na zmenu pomerov od poslednej úpravy výživného v súlade s § 78 Zákona o rodine, keď došlo k zvýšeniu príjmov u otca, ako aj k zvýšeniu výdavkov maloletého dieťaťa, bola stanovená suma výživného určená správne, zodpovedajúca odôvodneným možnostiam, schopnostiam otca, ako aj odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil. Správny je aj výrok okresného súdu o výške zameškaného výživného a jeho splatnosti vzhľadom k pomerom otca a času, ktorý uplynul. Rovnako je aj výrok o zmene pôvodného rozsudku okresného súdu.

16. V súhrne všetkých vyššie uvedených úvah odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu vrátane výrokov o zameškanom výživnom, o zmene pôvodnej úpravy a trovách konania ako výrokov vecne správnych.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).